

[Ministeren for offentlige arbejder.]

grafvæsenet fornøden bevilling til omdannelsen.

Post- og telegrafvæsenet bestræber sig til stadighed for at afhjælpe trangen til udvidet postbetjening i Københavns amt, og disse bestræbelser vil blive fortsat indenfor de grænser, som sættes bl. a. af hensynet til en sund økonomi og muligheden for at opnå de fornødne bevillinger.

Gottschalek-Hansen: Jeg vil gerne takke ministeren for det positive svar. Jeg forstår, at der er bestræbelser i gang for at afhjælpe de mangler, der i øjeblikket hersker på dette område, og jeg er selvfølgelig glad og tilfreds over at kunne konstatere, at disse mangler vil blive udbedret.

Da jeg nu har rejst spørgsmålet om de postale problemer i omegnskommunerne, vil jeg gerne stille et tillægsspørgsmål til den højtærede minister. Der er i øjeblikket en underlig ulighed med hensyn til grænsen for landsporto og lokalporto i de københavnske omegnskommuner. Mod nord skal man helt op til 21 km fra byens centrum, før man går over til landsporto, medens man i det vestlige område kun skal 13 km vest for København, før den lokale porto hører op. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om ministeren vil være villig til at undersøge dette forhold og eventuelt afhjælpe den ulighed, som eksisterer, således at der kan blive større retfærdighed for beboerne i disse områder.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at tillægsspørgsmål bør stilles i tilknytning til allerede stillede spørgsmål.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det er noget svært på stående fod at svare helt korrekt på dette spørgsmål, fordi det ikke har egentlig forbindelse med det stillede spørgsmål, men jeg skal gerne på givne foranledning tage spørgsmålet op til en nærmere undersøgelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Foged* til finansministeren:

„Med hvilken begrundelse har finansministeren nægtet tilbagebetaling af skatter, som er afkrævet ejere af tørvemoser

og brunkulsgårde af fortjenesten ved sådanne ejendommers salg, efter at Højesteret har statueret, at sådanne avancer er skattefri?“

Foged: Under den anden verdenskrig indledte skattemyndighederne en ny praksis, som gik ud på at indkomstbeskatte formueavancer, som ejere af tørvemoser og brunkulsgårde opnåede ved afståelsen af sådanne ejendomme. Hidtil havde man alene gennemført en sådan beskatning af fortjenesten ved opgravning af tørvemasse og brunkul eller ved overdragelse af retten til sådan opgravning, hvorimod myndighederne ikke havde forsøgt at gennemføre en indkomstbeskatning i tilfælde af salg af hele mose- eller brunkulsejendomme.

Straks efter at myndighederne i 1944 havde indledt den nye praksis, reageredes der herimod fra de pågældende sælgeres side, og en række sager om dette spørgsmål blev indbragt for landsskatteretten, som gav skattemyndighederne medhold. Landsskatterettens afgørelse lod i nogle af sagerne vente meget længe på sig og kunne derfor først på et forholdsvis sent tidspunkt indbringes for de almindelige domstole. I 1954 traf Højesteret den endelige afgørelse, hvorved skattemyndighedernes krav blev underkendt. Det blev fastslået, at fortjenesten ved salget af en fast ejendom, hvori der findes tørvemasse eller brunkul, lige så lidt som fortjenesten ved salg af andre faste ejendomme er skattepligtig, når ejendommen ikke er købt i spekulationshensigt eller af en person, der erhvervsmæssigt handler med ejendomme.

Efter at Højesteret havde talt, har en del sælgere af sådanne ejendomme rettet henvendelse til finansministeriet og anmodet om at få den skat, som med urette er afkrævet dem, tilbagebetalt. Til almindelig overraskelse både for de pågældende og andre har finansministeren afslået at tilbagebetale dem de skatter, som skattevæsenet på ulovligt grundlag har indkrævet. Dette er sket til trods for, at skattevæsenets ulovlige praksis har været bestridt straks fra dens indførelse. Skattemyndighederne har i den lange tid, der er gået, inden spørgsmålet kunne nå frem til afgørelse ved Højesteret, krævet skat af et betydeligt antal af den slags avancer, men nægter nu at tilbage-